

РЕШЕНИЕ

№ 143

гр. Търговище, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Христина Ив. Сярова

при участието на секретаря Красимира Ал. Кирилова
като разгледа докладваното от Христина Ив. Сярова Гражданско дело № 20233530100926 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.45 от ЗЗД за заплащане на неимуществени вреди в размер на 25 000лв.

Ищецът Г. Р. Г. твърди в исковата си молба, че по силата на споразумение на осн.чл.381,ал.5 от НПК, по НОХД №:81/2023 година, по описа на Районен съд гр.Търговище ответникът С. Е. Х. е признат за виновен и осъден на «Лишаване от свобода» за срок от 5/пет/месеца,чието изтърпяване на осн.чл. 66 от НК е отложено с изпитателен срок от 3/три/години.□

В резултат на причинените му телесни увреждания претърпял неимоверно големи болки, които продължават и до настоящия момент на завеждане на иска. Все още здравословното му състояние не се е подобрило.

Моли съда, да постановите решение, с което да осъдите ответника да му заплати исковата сума от 25 000лв. (20 000лв. за средната телесна повреда и 5 000лв. за леките телесни повреди), ведно с лихвите и направените съдебни и деловодни разноски, до завеждане на настоящия иск. В съдебно заседание поддържа иска. Претендира разноски.

В срока за отговор п очл.131 от ГПК е постъпил такъв от ответника С. Е. Х.. Оспорва изцяло претенцията за леки телесни увреждания, като счита че липсват доказателства относно причините и механизма на получаване на уврежданията, броя, вида и силата на ударите въз основа на които са получени. Не са събрани доказателства и какво е било влиянието на поетия от пострадалия алкохол, дали това се е отразило на неговата рефлекс, устойчивост и равновесие на тялото.

Ето защо счита, че не е доказано по неоспорим начин наличието на предпоставките на чл. 45 от ЗЗД по отношение на леките телесни увреждания, а именно – деяние, вреда – имуществена и/или неимуществена, причинна връзка между деянието и вредата, противоправност и вина. На това основание иска в тази му част се явява неоснователен и недоказан.

Претенцията за заплащане на обезщетение за причинена средна телесна повреда, оспорва също по основание и размер, като твърди, че макар да се признал за виновен за причинена средна телесна повреда, реално ищецът е получил само лека.

Твърди че има съпричиняване на вредоносния резултат, тъй като, че ищецът не само не е бил пасивен в създалата се ситуация, а напротив провокирал и участвал активно в урежданията, които получил от него и от приятелите му. В случая е налице съпричиняване на вредоносния резултат, като ищецът със самото си поведение от една страна провокира скандала, а от друга допринесъл за уврежданията си (пиян и провокативен).

С оглед горното моли съда да редуцирате определеното обезщетение по настоящото дело за неимуществени вреди с 50 % по реда на чл.51, ал.2 от ЗЗД, ведно със законните последици от това. Моли съда да отхвърли иска, евентуално да намали размера на претенцията по справедливост. Претендира разноски по отношение на отхвърлената част.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно и по вътрешно убеждение, прие за установено следното от фактическа и правна страна: От изисканото и приложено НОХД № 87 се установява че на 02.02.2023г. съдът е одобрил Споразумение, имащо силата на присъда с което ответникът С. Е. Х., е признат за виновен за причинена средна телесна повреда на повече от едно лице, както следва:

-на 25.10.2021 година в гр. Търговище, е причинил средна телесна повреда на Г. Р. Г. от гр. Търговище, изразяваща се в мозъчно сътресение с изпадане в пълно безсъзнателно състояние, довело до разстройство на здравето временно опасно за живота;

-на 25.10.2021 година в гр. Търговище, е причинил средна телесна повреда на Х.А.А. от гр. Търговище, изразяваща се в счупване с луксация на IV метакарпална кост на лявата длан, причинило на пострадалия трайно затруднение на движението на лявата ръка, както и счупване на ос лунатум на лявата гривнена става, довели до трайно затрудняване движението на левия горен крайник, с което от обективна страна извършил престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК.

Прието е че от субективна страна деянията са извършени умишлено, като на основание чл. 381, ал. 5, т. 2 от НПК, за извършеното престъпление по чл. 131, ал. 1, т.4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, на обвиняемия С. Е. Х., ЕГН *****, след приложението на чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК, е НАЛОЖЕНО наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА“ за срок от ПЕТ МЕСЕЦА, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е ОТЛОЖЕНО

за изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ.

Споразумението е влязло в сила на 02.02.2023г. и има последиците на влязла в сила присъда. Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца.

На осн. чл.300 от ГПК несъмнено в настоящия процес е извършването на посочените по-горе деяния от ответника; противоправността на тези деяния и вината на ответника - под формата на пряк умишъл. Безспорно е, че от ответника е причинена телесна повреда на повече от едно лице /в т.ч. и на ищеца/, което е престъпление по смисъла на чл.131 ал.1 т.4 предлож. 3-то от НК. Деянията, извършени от ответника спрямо ищеца Г. Р. Г. представлява една средна телесна повреда - мозъчно сътресение с изпадане в пълно безсъзнателно състояние, довело до разстройство на здравето временно опасно за живота. Няма спор, че деянията от ответника са извършени виновно-умишлено от ищеца.

От приложените Съдебно-медицинско удостоверение № 287/26.10.2021г. и Съдебно медицинска експертиза № 2/2021г, изготвени от д-р Владимир Горанов са установени следните увреждания вследствие побоя: спонтанни и палпаторни болки по окосмената част на главата-теменно тилно. При прегледа вещото лице е установило отоци с моравочервен цвят в цялата им ширина и дължина по гърба на носа и по долните и горни клепачи на двете очи. По лицето в областта под лявата скула се виждат две линейни драскотини с червеникав цвят с дължина 3-4. По предната и задната повърхност на дясната ушна мида се вижда оток с моравочервен цвят. По гръбната повърхност на дясното ходило се вижда оток с бледосинкав цвят с диаметър 6 см.

При прегледа на Г. Гавев са установени: спонтанни болки по окосмената част на главата-теменно тилно. Масивни отоци по клепачите на двете очи и по гърба на носа, две линейни охлузвания по лицето под лявата скула, оток по гръбната повърхност.

По делото са ангажирани и гласни доказателства от двете страни.

От показанията на св. Р. Г. – баща на ищеца се установи, че след инцидента синът му отслабнал и бил в депресия. Не говорел и не излизал. Имал ожулвания и натъртвания по тялото. Едното му око било синьо и затворено. За инцидента му обяснил, че е станал бой. Почти не говорел и не излизал в продължение на два месеца. Нощно време обикалял из апартамента, скачал и бил нервен. Два месеца никаква комуникация нямал с него – той сумтял и мълчал. Често му ставало лошо и ходел и повръщал от време на време. Искал да го заведе на лекар, но той отказал. От инцидента почти не карал кола. Стряскал се и се плашел. Свидетеля заяви, че синът му е изпаднал в безсъзнание, когато са го били. Споделил му, че не помни и известно време няма спомен. Има моменти, когато го пита нещо и той е

неадекватен и не помни. Не е лежал в болница след инцидента, само е ходил на психолог. Преди инцидента бил нормално младо момче, а след това коренно се променил. Имал силни болки в главата.

Около 15-20 дена не е ходил на работа, а почти два месеца, почти не разговарял.

Свидетелят Х.А., заяви че е бил с Г. в деня на инцидента. Той също пострадала и завел дело срещу С. за вреди. Твърди, че С. ги набил. Не бил сам, а с компания. Него го ударил с маса и оттам получил счупвания. Ударил с юмрук Г., който изпаднал в безсъзнание. Първо Г. и С. се сбили, защото се скарали и имали конфликт. После С. тръгнал към него, взел една маса и го ударил с нея. След като С. набил Г., последният паднал на пода и останал да лежи там. С. ударил Г. с юмрук, а останалите го ритали. След това Г. изпаднал в безсъзнание. Дошъл екип на Спешна помощ в казиното и така приключил спора. Твърди, че е видял С. да рита Г. в главата повече от един път, когато паднал. Г. изпаднал в безсъзнание за около 3-4 минути. Не мърдал и не говорел. Викал го: „Г., Г.“, но той не реагирал. След този инцидент главата на Г. била много надута. Той се оплаквал оттогава, че има постоянно главоболие. Забравял ставало му лошо. Всички били много изплашени след инцидента, защото получили тежки наранявания и не очаквали, че така ще ги набият. Третият от тяхната компания бил Виктор, който също пострадал. Оттогава Г. не се вози с автомобил, защото му ставало лошо. Не мога да каже с точност какви удари нанесли на Г. хората от другата компания.

Свидетелят А. М. обясни, че е бил от компанията на С. и е присъствал на инцидента в казиното на дискотека „Планета Пайнер“ преди 2 години. Не познава ищеца и не се сеща да го е виждал. Вероятно е бил там по време на инцидента, но няма ясни спомени. След боя си тръгнали веднага и не знае, дали е идвала полиция и линейка. Имало взаимна размяна на удари. Заяви, че С. ритал присъстващия в залата. Не се сещам друг да е ритал ищеца. С. имал на крака зачервяване след това. Не го е питал от какво е получил това зачервяване. За пръв път през живота му се случва подобно нещо. Тръгнал си веднага след инцидента, той като се притеснил, защото не е от Търговище и да не им се случи нещо повече от това, като дойде някой. После ги намерили от полицията и дали писмени показания. Скандалът бил предизвикан от взаимни обиди.

Свидетелят А. А. също присъствал на инцидента от компанията на С.. Бил в казиното преди 2-3 години. Него също го набили, но той не е удрял никога, само ги разтървал. Не е видял С. да се бие. Като го ударили видял, че Ш. е на земята. Тогава направо останал в шок, бил на 18 години. След инцидента не е виждал нито Ш. нито С.. Оженил се, имал и дете и не е излизал повече. След инцидента С. имал болки в скулата, на ръката и по гърба. Обяснил, че ги е получил от наранявания. Тяхната компания била от четири човека, а тяхната от може би 4-5 човека. Видял ищецът, да се удрия със С., както и със Ш.. Други не видял.

Съдът кредитира показанията на всички свидетели, като отчита тяхната заинтересованост от изхода на спора, доколкото те не си противоречат и кореспондират със събраните такива по НОХД № 87/2023 и ДП 802/2021г.

Предвид установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: С предявения иск по чл.45, ал.1 ЗЗД е ангажирана гражданската отговорност на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди, настъпили от нанесен му побой на 25.10.2021г. около 02.00ч. в казиното на дискотека „Планета Пайнер“

За уважаване на гражданския иск, ищецът следва да докаже всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл.45 ЗЗД – деяние, вреди, противоправност на деянието, причинна връзка и вина.

В случая тези предпоставки са установени по безспорен начин от приложения Протокол № 17/02.02.2023г. по НОХД № 87/2023г. по описа на РСТ, приключило с определение, с което е одобрено споразумение за решаване на делото в досъдебното производство по чл.381 от НПК. Съгласно чл.383 НПК във вр. чл.381 от НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. Както се посочи вече, на основание чл.300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. На това основание и като съобрази влязлото в сила на 02.02.2023г. споразумение на наказателния съд, Районен съд приема за установени предпоставките на чл.45 ЗЗД – че ответникът С. Е. Х. е извършил деянието, че то е противоправно, че деянието е извършено виновно, като на ищеца е причинено увреждане в резултат на деянието – една средна телесна повреда и множество леки телесни повреди. Доколкото това увреждане (изпадане в безсъзнание) е елемент от престъпния състав на престъплението средна телесна повреда, то задължителната сила на присъдата обхваща и установяването на вида и характера на увреждането, както и пряката причинна връзка с извършеното противоправно деяние (Решение №135/13.10.2014г. по т.д. №3945/2013г. на ВКС, I т.о., Решение №22/05.05.2011г. по т.д. №368/2010 г. на ВКС, I т.о. и др.). По делото се събраха гласни доказателства за установяване и на другите сочени от ищеца леки телесни повреди – контузия на главата с множество охлузни рани по лицето, хематом в лявата окосмена част на главата и мозъчно сътресение със степенна промяна на съзнанието, поради което съдът приема, че такива увреждания действително са му причинени и то от ответника.

С оглед изложеното, отговорността на ответника за обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди от нанесените му една средна и множество леки телесни повреди, следва да бъде ангажирана с присъждане на обезщетение.

Обезщетението следва да бъде определено от съда по справедливост, съгласно разпоредбата на чл.52 ЗЗД. Както е изяснено в ППВС №4/1968г.

размерът на обезщетенията за неимуществени вреди се определя от съда след преценка на конкретните обективно съществуващи обстоятелства, каквито са характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнително влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. В случая съдът взема предвид характера на уврежданията, които са наложили ограничен двигателен режим на пострадалия и нуждата му от чужда помощ, претърпените три оперативни интервенции и сравнително продължителния период на възстановяване от година и половина, през който ищецът е търпял болки в главата и в областта на гърдите и затруднения в дишането. С оглед тези обстоятелства и вземайки предвид размерите на обезщетенията, определяни при аналогични случаи, съдът намира, че обезщетение в размер на 25 000 лв. е адекватно на претърпените от ищеца вреди – една средна и множество леки телесни повреди.

По своя медико-биологичен характер мозъчното сътресение е състояние причинило силни болки и страдания, довело до временно нарушение на вестибуларните функции и затруднение на движението на главата и проблеми с равновесието при движение, чести повръщания, с период на лечение и възстановяване от около два месеца. Като травма е съпътствана с редица непосредствени или последващи симптоми от леки неврологични отклонения - замаяност, главоболие, временна загуба на ориентация с период на лечение и възстановяване от три до пет седмици. Като отделни наранявания охлузните рани по главата и лицето са причинили на ищеца силни болки и страдания с период на лечение и възстановяване от около два месеца. Особено силни са болките в първите седмици на домашно лечение, ищецът е търпял неудобства. Болките в главата са с голям интензитет и продължават и към момента, според показанията на св.Г.. Синът му е изпаднал и в депресия, което допълнително е усложнило психичното му състояние, за което говори факта, че не спи нормално, стряска се обикаля из апартамента, не говори, има загуба на памет на моменти, не шофира. Предвид възрастта на ищеца – 26 години, нанесените травми, както и стреса и психическото въздействие от настъпилото произшествие, ще окажат негативно влияние върху нормалния му начин на живот, на трудоспособността му, като последствията остават за години напред. Побоят е оказал силно въздействие върху психиката му, което е довело до остра стресова реакция, изразена с тревожност, интензивни страхови изживявания и нежелание да управлява моторно превозно средство, което се отразява в нормалното му общуване с неговите близки, приятели и други хора.

За характера на неимуществените вреди, техния интензитет и продължителност, съдът дава вяра на показанията на разпитаният свидетел – Г. (баща на ищеца), който макар и заинтересован от изхода на спора има преки и непосредствени впечатления от състоянието на си сина си след инцидента, които кореспондират и с описаните по-горе медицински такива.

Ответника не доказва твърденията си за наличие на съпричиняване на

вредоносния резултат от ищеца, доколкото такива твърдения се навеждат една с отговора на исковата молба, а не в наказателното производство поради което съдът счита, че описаните увреждания на ищеца са причинени само от ответника по делото С. Е. Х., за които той се признал за виновен и за които свидетелстват и призованите свидетели от неговата компания – очевидци на инцидента.

На ищеца Г. Г. са нанесени значителни физически травми, една средна имножество леки телесни повреди установени от преглеждащият го лекар, - /съгласно приложената съдебно-медицинска експертиза, извършена по наказателното дело/, като случилият се побой е от естество да доведе ищеца до изживяване на силен психически стрес, болки и страдания, които са отшумели за период не по-малък от два – три месеца.

В резултат на изложеното, съдът приема, че претърпените от ищеца вреди /телесни увреждания, страдания и психически травми/, от ответника, са в причинно-следствена връзка с извършеното от последния деяние, както и че е налице виновно поведение у ответника, което е установено по ДП № 802/2021г. по описа на РУ-Търговище и с влязъл в сила съдебен акт по нохд 87/2023г. по описа на РС Търговище .

Преценявайки доказаните неимуществени вреди като характер, тежест и продължителност на процеса на заличаването им, и с оглед конкретната вина на ответника и критерия за справедливост на обезщетението по чл.52 от ЗЗД, отчитайки всички посочени по-горе обективно съществуващи обстоятелства, а от друга страна - недоказано от ответника съпричиняване от ищеца, съдът счита, че ответникът следва да заплати на ищеца сумата от общо 20 000 лв., като обезщетение за причинените му неимуществени вреди, от които 15 000лв. за средната телесна повреда и 5 000лв. за леките телесни повреди. Обезщетението се дължи съгласно чл.84 ал.3 във вр. с чл.86 от ЗЗД, ведно със законната лихва от деня на увреждането т.е. считано от 25.10.2021г. до окончателното изплащане на задължението. В останалата част над посочената сума от 20000лв. до пълния претендиран размер от 25 000лв. претенцията следва да се отхвърли като неоснователна.

По разноските: Всяка от страните е заявила, че претендира разноски по делото. Доказаните разноски на ищеца са в размер на 500 лв. – реално заплатено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие. Съразмерно уважената част от иска и на осн. чл.78, ал.1 от ГПК му се дължат разноски в размер на 400лв.

Ответникът е направил разноски в размер на общо 1100 лв., от които 1000 лв. -заплатено адвокатско възнаграждение и 100 лв. депозит за призоваване на свидетели.

На осн. чл.78, ал.3 от ГПК съразмерно отхвърлената част от иска му се дължат разноски в размер на 220лв.

След извършено прихващане н адвете задължения, до размерът на по-малкото от тях и на осн. чл.103 от ЗЗД, ответникът следва да бъде осъден да

заплати на ищеца сумата от 180лв., разноски по компенсация.

Ответникът следва да заплати по сметка на Районен съд-Търговище държавна такса от 800 лв. върху цената на иска, на осн. чл.78 ал.6 във вр. чл.83 ал.1 т.4 от ГПК и вр. чл.300 ГПК.

Въз основа на изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. Е. Х. с ЕГН-***** от ***** , ДА ЗАПЛАТИ на Г. Р. Г. с ЕГН-***** от гр.Търговище, със съдебен адрес гр.Търговище, х-л „Мизия“, чрез адв.С. А. АК-Търговище, сумата от 20 000 лв.(двадесет хиляди лева), представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди-една средна телесна повреда (Изпадане на пълно безсъзнателно състояние за 1-2 минути) и множество леки телесни повреди,изразяващи се в масивни кръвонасядания и отоци по гърба на носа и по горните и долни клепачи на двете очи. Линейно драскотини под лявата скула. Оток и кръвонасядане по предната и задната повърхност на дясната ушна мида. Оток и кръвонасядане по гръбната повърхност на дясното ходило, причинили му физически и душевни болки и страдания, в резултат на извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 4 във вр. с чл. 129, ал. 2 във вр. с ал. 1 от НК, на осн. чл.52 ЗЗД във вр. чл.45 ЗЗД, във вр. чл.300 ГПК, ведно със законната лихва, считано от деня на увреждането - 25.10.2021г. до окончателното изплащане, на осн. чл. 84 ал.3 във вр. с чл.86 от ЗЗД, като в останалата част и до пълният претендиран размер от 25 000лв. отхвърля иска като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

ОСЪЖДА С. Е. Х. с ЕГН-***** от ***** , ДА ЗАПЛАТИ на Г. Р. Г. с ЕГН-***** от гр.Търговище, със съдебен адрес гр.Търговище, х-л „Мизия“, чрез адв.С. А. АК-Търговище, сумата от 180лв. (сто и осемдесет лева), представляваща направени разноски по компенсация.

ОСЪЖДА С. Е. Х. с ЕГН-***** от ***** , ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд - Търговище държавна такса в размер на 800 лв. - върху цената на иска за неимуществените вреди, на осн. чл.78 ал.6 във вр. чл.83 ал.1 т.4 от ГПК и вр. чл.300 ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред Окръжен съд-Търговище, на осн. чл.259, ал.1 от ГПК.

Препис от решението, на основание чл.7 ал.2 от ГПК, да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____